

102636

SAMENVATTING

Beroep tegen een berisping BVE

De Commissie oordeelt dat het maken van een tweetal - door de werknemer erkende - seksueel getinte opmerkingen naar eindexamenleerlingen HAVO/VWO, neerkomen op plichtsverzuim als bedoeld in artikel H-42 CAO-BVE. Een docent behoort niet op een dergelijke wijze met zijn leerlingen te communiceren. Dat de opmerkingen en de handeling zijn verricht in een bepaalde context, doet hieraan niet af.

Gezien de omstandigheden (geen structurele handelwijze, de toezegging van de werknemer 'zijn best te zullen doen', het lange dienstverband alsmede het - onweersproken - goede functioneren van de werknemer, acht de Commissie een berisping disproportioneel. Werkgever had kunnen volstaan met een waarschuwing.

Beroep gegrond.

102636

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A

en

het College van bestuur van C, gevestigd te B, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: mr N.A. Klaarenbeek

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 23-06-2004, ingekomen op 24-06-2004 en aangevuld bij brief met bijlage van 13-10-2004, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 14-05-2004 waarbij hem de disciplinaire maatregel van schriftelijke berisping wordt opgelegd wegens plichtsverzuim.

De werkgever heeft een ongedateerd verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 15-07-2004 en aangevuld bij schrijven van 21-10-2004.

De mondelinge behandeling vond plaats op 11-10-2004.

A verscheen in persoon.

De werkgever werd vertegenwoordigd door D, opleidingsmanager en E, senior Personeelsmanagement Adviseur, daartoe gemachtigd bij schriftelijke volmacht d.d. 14-10-2004.

A heeft een pleitnotitie overgelegd.

Op verzoek van de Commissie heeft de werkgever bij brief van 14-10-2004 het directiereglement van C overgelegd. Hiervan is een afschrift aan A gezonden.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

De Commissie gaat op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht uit van de volgende, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken en door de Commissie in deze procedure relevant geachte, tussen partijen vaststaande feiten.

A is sinds 01-10-1978 als docent Wiskunde werkzaam bij (de rechtsvoorgangers van) C in een vast dienstverband met een volledige betrekkingssomvang.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-BVE 2003-2004.

Op 13-04-2004 is met leerlingen uit HAVO en VWO-eindexamenklassen van de Unit Educatie een groepsdiscussie gehouden, in welke discussie een aantal leerlingen heeft verklaard dat A in de klas seksueel geladen opmerkingen zou hebben gemaakt. Naar aanleiding van de opmerkingen van deze leerlingen is op 10-05-2004 een gesprek gevoerd tussen A en zijn direct leidinggevende, D. Op diezelfde dag heeft A nog een gesprek gevoerd met D, ditmaal in aanwezigheid van F, P&O-functionaris. Naar aanleiding van deze gesprekken heeft de werkgever, in de persoon van G, directeur P&O, bij beslissing van 14-05-2004 A een schriftelijke berisping opgelegd wegens plichtsverzuim, bestaande uit het maken van seksueel getinte opmerkingen naar leerlingen. In voormelde beslissing staat vermeld dat A zich binnen 14 dagen schriftelijk tegen de aangewende gronden kan verweren. Bij brief van 27-05-2004 heeft A de werkgever medegedeeld deze verweertermijn te kort te vinden. Naar aanleiding daarvan heeft de werkgever A medegedeeld dat de verweertermijn wordt geacht in te gaan op 21-05-2004, zijnde de datum waarop A stelt de brief d.d. 14-05-2004 te hebben ontvangen. Bij brief van 03-06-2004 heeft de werkgever de schriftelijke berisping bekrachtigd. Op 08-06-2004 heeft A nog aanvullend verweer gevoerd. Tegen voormelde beslissing van 14-05-2004 is het onderhavige beroep gericht.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A voert aan dat de berispingsbeslissing niet zorgvuldig tot stand is gekomen, onder meer omdat hij niet eerst door de werkgever is gehoord alvorens de maatregel is opgelegd. Tevens acht A de opgelegde maatregel van een schriftelijke berisping niet proportioneel gezien de context waarin de uitspraken zijn gedaan, zoals de taal waarvan de leerlingen zich bedienen en het feit dat de betrokken leerlingen niet uit eigen beweging hebben geklaagd. Tevens benadrukt A dat het gewraakte gedrag geen structureel karakter heeft en dat hij tegenover de werkgever heeft verklaard "zijn best te zullen doen". Ten aanzien van de opmerkingen stelt A dat hij ten overstaan van een leerling aan het begin van het schooljaar heeft gezegd: "Ik moet dit even kopiëren in de sekskelder". Deze opmerking heeft toen geen gevolg gekregen, integendeel, de meeste collega's alsmede de vertrouwenspersoon moesten er hartelijk om lachen. A erkent voorts de opmerking "Ik heb mijn pik op je" te hebben gemaakt maar stelt dit als woordgrapje te hebben bedoeld.

De werkgever meent dat er wel degelijk sprake is van plichtsverzuim. Een docent behoort in de uitoefening van zijn functie en in de ongelijkwaardige situatie tussen docent en leerling, die ook in het volwassenenonderwijs bestaat, geen seksueel getinte opmerkingen te maken, ook al zijn de opmerkingen als "taalgrapjes" bedoeld. Daarenboven is er reeds eerder een klacht tegen A ingediend over het maken van seksueel getinte opmerkingen en vertoont A weinig begrip voor de ernst van de zaak. Hierdoor sluit de werkgever herhaling van dergelijk gedrag niet uit. Door een berisping op te leggen, als minst verstrekende disciplinaire maatregel, is rekening gehouden met de lange staat van dienst van A, aldus de werkgever.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de besluiten, genoemd in artikel 4.1.5 WEB, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

De schriftelijke berisping

De Commissie stelt vast dat er met betrekking tot de totstandkoming van de berisping is gehandeld in overeenstemming met de in de CAO-BVE 2003-2004 gestelde vormvereisten. In de brief van 14-05-2004 is vermeld dat A zich binnen 14 dagen kon verweren tegen de aangewende gronden. De Commissie merkt de brief van A aan de werkgever d.d. 27-05-2004 aan als verweer nu A hierin zijn zienswijze ten aanzien van het gebeuren naar voren heeft gebracht zodat het beginsel van hoor en

wederhoor niet is geschonden. Voorts is de bestreden beslissing genomen door een daartoe bevoegd persoon. In het directiereglement van de werkgever wordt de uitvoering van het personeelsbeleid van C gemandateerd aan de directeur Personeel & Organisatie, G.

De Commissie overweegt dat bij de beoordeling van de vraag of er voor de werkgever voldoende reden was om de onderhavige berisping op te leggen, alleen de in de berispingsbeslissing d.d. 14-05-2004 vermelde gronden als reden voor de berisping in aanmerking worden genomen. De Commissie zal derhalve beoordelen of voldoende aannemelijk is dat A tegenover leerlingen seksueel getinte opmerkingen heeft gemaakt die neerkomen op plichtsverzuim en, in het bevestigende geval, of het opleggen van de disciplinaire maatregel van een berisping in verband daarmee proportioneel is. Volgens de beslissing d.d. 14-05-2004 betrof het de navolgende opmerkingen die door een aantal leerlingen als ongewenst dan wel onprettig zijn ervaren: "Ga je mee naar de sekskelder?" en "Ik heb mijn pik op je". A erkent de gewraakte opmerkingen te hebben gemaakt, zij het dat de eerste opmerking in zijn herinnering in een iets andere bewoording was. Gelet op de inhoud van de door A gemaakte opmerkingen tegen eindexamenleerlingen HAVO/VWO is de Commissie van oordeel dat er sprake is van plichtsverzuim als bedoeld in artikel H-42 CAO-BVE. Een docent behoort niet op een dergelijke wijze met zijn leerlingen te communiceren. Dat de opmerkingen en de handeling zijn verricht in een bepaalde context doet hieraan niet af.

Ten aanzien van de proportionaliteit van de opgelegde maatregel overweegt de Commissie dat het een tweetal opmerkingen betreft, er geen sprake lijkt te zijn van een structurele handelwijze van A en dat A heeft verklaard "zijn best te zullen doen". De eerder door A gemaakte seksuele opmerking waarover een klacht zou zijn ingediend, ziet op de eerste opmerking op grond waarvan de berisping is opgelegd, en kan dan ook niet worden aangemerkt als een afzonderlijke kwestie. Gelet op deze omstandigheden, het lange dienstverband alsmede het – onweersproken - goede functioneren van A, is de Commissie van oordeel dat in dit geval volstaan had kunnen worden met een waarschuwing. De Commissie acht de berisping derhalve disproportioneel en zal het beroep dan ook gegrond verklaren.

Ten slotte wenst de Commissie niet onopgemerkt te laten dat een College van Bestuur een eigen bevoegdheid heeft om een disciplinaire maatregel op te leggen en dat zulks los staat van een mogelijke procedure in het kader van de klachtenregeling van de school. A heeft in zijn beroepschrift een aantal formele gronden opgeworpen die naar het oordeel van de Commissie zien op de gevolgde procedure na het indienen c.q. melden van de klacht. Omdat deze gronden geen betrekking hebben op de opgelegde berisping dan wel op de totstandkoming daarvan als bedoeld in de CAO-BVE laat de Commissie deze gronden buiten beschouwing.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep gegrond.

Aldus gedaan te Woerden op 29 november 2004 door prof. mr L.H. van den Heuvel, voorzitter, drs J.A.M. van Agt, drs P. Koppe, mr T.M.J. Smits en mr drs W.G.A.M. Veugelers, leden, in aanwezigheid van mr R.M. de Bekker, secretaris.

prof. mr L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr R.M. de Bekker
secretaris.